

Η Εορτή του Οσίου και ομολογητού Ιωάννου του Ρώσου στο Μεραμβέλλο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πέτρας και Χερρονήσου

Στον Πανηγυρικό Εσπερινό που τελέσθηκε επί τη εορτή του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου, στο φερώνυμο εκκλησάκι Ενορίας Σκινιά Μεραμβέλλου, στο Βάλτο χοροστάτησε το απόγευμα της Πέμπτης 26 Μαΐου ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου κ. Γεράσιμος.

Ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης ανέφερε στο κήρυγμά του προς τους ευσεβείς χριστιανούς: «Μαζευτήκαμε σήμερα εδώ, σε αυτό τον όμορφο τόπο, για να τιμήσουμε έναν από τους αγαπημένους Αγίους του Αναστάντος Κυρίου, έναν Άγιο στον οποίο ο Χριστός έδωσε χάρη πολλή. Γι' αυτό και η δόξα του επεκτείνεται πέρα από τα γεωγραφικά όρια, πέρα από το νησί όπου ευρίσκεται το θαυματουργό σκήνωμά του και τιμάται σε ολόκληρο τον κόσμο.

Τι ήταν όμως εκείνο που έκαμψε τον Θεό και έδωσε τόση χάρη στον Άγιο Ιωάννη τον Ρώσο; Αν διαβάσουμε το συναξάρι του Αγίου, θα δούμε ότι ολόκληρη η ζωή του είναι ένας διαρκής πνευματικός αγώνας. Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη σημερινή Ουκρανία, έγινε όμως πρόσφυγας, αφού κατά τον Α' Ρωσοτουρκικό Πόλεμο πιάστηκε αιχμάλωτος και πουλήθηκε ως δούλος, μαζί με πολλούς άλλους

συγχωριανούς και συντοπίτες του. Δεν έχασε όμως την Πίστη του. Ομολόγησε μπροστά στον αφέντη του τον αληθινό Θεό κι εκείνος σεβάστηκε την ομολογία του και τον άφησε ελεύθερο.

Τα θαύματα που επιτελούσε ο Άγιος Ιωάννης ξεκίνησαν ενώ ήταν ακόμη εν ζωή. Αλλά και μετά την κοίμησή του, πολλά θαύματα επιτέλεσε. Το μεγαλύτερο από αυτά είναι το άφθαρτο σκήνωμά του, το οποίο καθ' υπόδειξιν δική του, βγήκε από τον τάφο, βγήκε στην επιφάνεια και όλοι εθαύμασαν την χάρη με την οποία τον προίκισε ο Πανάγαθος Θεός.

Οι σύγχρονοι άνθρωποι που έχουν μάθει να σκέφτονται μόνο με τη λογική, δυσπιστούν πολλές φορές με τα θαύματα. Ας θυμηθούμε όμως το θαύμα του Αγίου Ιωάννου του Ρώσου που έγινε πέρυσι τον Αύγουστο στο Νέο Προκόπι της Εύβοιας, όπου βρίσκεται το προσκύνημα του Αγίου Ιωάννου και φυλάσσεται από το 1925 το άγιο λείψανό του.

Οι κάτοικοι της περιοχής για να προστατέψουν το προσκύνημα του Αγίου από τις ανελέητες πυρκαγιές που είχαν τυλίξει την περιοχή και ολόκληρη την βόρεια Εύβοια, λιτάνευσαν την ιερά εικόνα και το τίμιο λείψανο του Αγίου εκζητώντας την χάρη του για να σταματήσει η επέκταση της φωτιάς. Τότε με θαυματουργικό τρόπο και ενώ δεν υπήρχε ουδεμία νεφέλη στον ουρανό, άρχισε μόνο στη συγκεκριμένη περιοχή να βρέχει. Η βροχή μούσκεψε τον τόπο και έτσι εσώθη ο ναός του Αγίου Ιωάννου του Ρώσου από την καταστροφή.

Βλέπουμε λοιπόν ότι οι Άγιοι δεν θαυματουργούσαν παλιά μόνο, θαυματουργούν πάντοτε. Είναι μαζί μας, είναι δίπλα μας, είναι ολοζώντανοι μπροστά μας, αρκεί να τους αγαπούμε, αρκεί να τους τιμούμε. Και αυτό το πετυχαίνουμε όταν προσπαθούμε να συντονίζουμε τη ζωή μας με τη δική τους ζωή, ομολογώντας καθημερινά τον αληθινό Θεό και εφαρμόζοντας τον Λόγο του Ευαγγελίου με τις πράξεις μας».

